

С. Злò ѿ крýко є токà разрѣшениe, ѿ єркáне! ѿ пôлно съ безъмїе, не сâ тіа словеса ѿ священное писанїе.

Ер. Зна́ма, защо то си намыслілъ, да преобърнешъ ѿ токà пророчество на твоа побоющъ, каквото ѿ поборны те, обаче кажи ми ѿ ты ѿ йскашъ.

С. Ез таа Глави́зна на токà пророчество така стой: ѿ бъдеть, дѣма, єгда скончаетъ Гдъ всâ твора въ горѣ Си́ни, ѿ во єръсалымѣ [Г. ст. 61.] ѿ ѿ токà, всâ твора? Иако, защо пророкъ о предвари́ва пророчества, какъ ѿе ос-
кодѣ царство то Іудейско: ѿ какъ во ѿведениe ѿе бъдатъ єкре те, ѿ въ люто запленениe: какъ ѿе погибнатъ кна́зове то Ісаи́леви, който на Содомлане те оу-
подоби: какъ ѿе се йстрѣбатъ людє те, който причтѣ съ Гомброз: какъ законо ѿе престаиe: какъ йеръсалимъ ѿе се предаде на Халдѣи те, ѿ Ісаи́латане те ѿе бъдатъ на Римлане те покорени: какъ ѿе дѣйде Хрѣтъ сънъ Бга живаго: какъ ѿе прави знаменїа ѿ чудеса: какъ ѿе бъде оудержанъ, ѿ нещѣ да го прїиматъ безъзакони те Іудеи: какъ ѿе пострада, ѿе се ра́спне, ѿе оумре, ѿе се погребе,
ѿе ко скрѣсне иизъ мертвыхъ, ѿе се кознесе на небо то, ѿе ѿ спроуби оученици ти си въ краиша та на вселенна, ѿе превѣрне всички ти мѣзыци въ познаниe то си. Като скърши прѣче тиа всички ти работы, каквото ѿе рече поборе,
всâ твора въ горѣ Си́нѣтъ, който въ вышниихъ седи, ѿе водкора́касе царство то мъ въ горни йеръсалимъ: Прізритъ, сирѣчъ ѿе се оупразни на оумъ вели-
каго кна́за Ассирійска, ѿе на высотѣ славы отчию єгѡ. Рече бо крѣпостю рѣ-
ки моѧ соткорю, ѿе премѣдростю рѣзъма моегѡ ѿимъ предѣлы мѣзыци, ѿе си-
ла иихъ плахи: ѿе сотракъ грады населенныя, ѿе вселеннию всю ѿимъ рѣкю мою
иако гнѣздо, ѿе иако ѿстѣленна иица возмъ: ѿе нѣсть, ѿе оувѣжитъ мене, ѿе
ли протиъ мнѣ речетъ, ѿе ѿверзетъ оуста скоя, ѿе иако птица поасть (ст. Ги-
д.). Шо ѿе да ѿговариша на тиа дѣмы, за кога дѣма токà пророкъ? За-
що то ѿе призри Бгъ на оумъ великий, който рече тиа всички ти рѣчи за по-
хвалл. Кой є бнай оумъ, дѣто горделиви ти бнайл дѣмы иизрѣче? Той самъ
пророкъ ѿе каже, защо є кна́зо Ассирійски, сирѣчъ царство то Ассирійско,
кое то є Персийско. На токà прѣче царство допустъ Бгъ, ѿе показа многъ злы-
ни на єръсалимъ: кога Архимагіръ [Ахчайаша] Навзарданъ иизгорѣ храмъ Бе-
жий, ѿе народа ѿкеде въ запленениe (А. цар. єв. ст. 1.) Сториҳасе всички ти
тиа злыни, понеже Бгъ попустъ: но бнова царство не хбдеше съ крѣость ѿе сми-
ренїе сердечно, иити разумъ, защо со сдѣлъ Божија се джржатъ краиша та на все-
ленна, ѿе владѣлъ, но козми, защо ѿ ской а си ражъма тиа благополѣчїа го
средища: ѿе ведна га превознёсесе сѣрдцемъ, бслѣпъ мъ се ражъмо, ѿе въ прѣждѣ
пісаны тиа пророчства високомѣдростковаше, че ѿе наслѣди всичка вселенна, ѿе
иако покори вѣзъ хотїи Ежїе. Прѣче обличава безъмїе то нѣгоко Бгъ чрезъ
пророка, ѿе искажи да го погуби, каза мъ съ предреченны тиа дѣмы, ѿе рече:
слѣшай ты, който не тѣраши на оумѣтъ си, защо тиа работы вѣватъ со сдѣлъ ти